

Prenumerata miejscowa: Przy odbiorze w ekspedycji 1,80 Złp. w agenturach miejscowych miesięcznie 1,85 Złp., przez pocztę przy zamówieniu przez ekspedycję naszą 2,05 Złp., wprost na pocztę lub u listowego miesięcznie 2,13 Złp., dla W. M. Gdańska 2,5 Guld. Gd. — pod opaską w Polsce 2,50 Złp., do Gdańska 4,00 Guld. Gd., do Francji 18 fr., (z wysyłką co 2-gi dzień 14 fr.) do Anglii 5 shill do Stanów Zjednoczonych 80 cent. W razie nieprzewidzianych wypadków, jak strejki, przeszkody techniczne i t. d. prenumeratorzy nie mają prawa żądania niedostarczonych numerów, lub zwrotu prenumeraty.

Rachunek bieżący: Bank Powiatowy Grudziądz, Bank Związku Spółek Zarobk., Danziger Privat-Aktiobank Gdańsk i Grudziądz, P. K. K. P. Grudziądz. — Konto czekowe: Gdańsk nr. 2980. Konto pocztowe: Kasa Oszczędności, Oddział w Poznaniu nr. 201 193. Miejsce płatności wykonania Grudziądz.

Ogłoszenia z Polski. Wiersz wysokości milimetra w dziale ogłoszeniowym na stronie 8-łamowej 8 groszy w dziale reklamowym na stronie 1-3 łam. przed tekstem 60 groszy, wóród tekstu 35 groszy za tekstem 28 groszy, dla W. M. Gdańska wiersz m/m. 8-łam. w dziale ogł. 0,10 Guld. Gd., wiersz m/m 8-łam. przed tekstem 0,66 Guld. Gd., w tekście 0,40 Guld. Gd., za tekstem 0,81 Guld. Gd., dla Niemiec dochodzi 50% nadwyżki, dla reszty zagranicy 100% nadwyżki. Za tłumaczenia 20 proc. nadwyżki. — Rachunki są natychmiast płatne. — Administracja nie przejawia odpowiedzialności za terminowe umieszczenia ogłoszeń.

Rękopisów nadawanych nie zwraca się.

Dyrektor przyjmuje od godz. 10-tej do 11-tej przed południem.
Redaktor Naczelny przyjmuje od godz. 11-tej do 12-tej w południu.

Redakcja i Administracja
Groblowa 27/29.

Grudziądz, sobota, dnia 9-go sierpnia 1924.

Telefon nr. 50 i 51.

Nota rządu polskiego w sprawie napadu na Stołbce:

Warszawa, 7. 8. (PAT.) P. minister spraw zagr. p. Aleksander Skrzyński w dniu 6 bm. wysłał następującą notę do p. Leonida Oboleńskiego, posła związku socjalistycznych republik rad w Warszawie:

Panie Pośle! Mam zaszczyt prosić Pana o podanie do wiadomości rządu Związku Socjalistycznych Republik Rad co następuje:

W nocy z 3 na 4 sierpnia br. na północny zachód od miejscowości Koczuny powiatu stołbeckiego przekroczyły granicę Rzplitej Polskiej trzy bandy w ogólnej sile około 100 ludzi, zaopatrzone w 8 karabinów maszynowych oraz znaczną ilość karabinów, rewolwerów i granatów ręcznych. O godz. 2 w nocy na 4 sierpnia bandy te napadły na miasto powiatowe i stację kolejową Stołbce, zaatakowały i ograbiały w powyższej miejscowości niektóre urzędy państwowe, jak starostwo, kasę skarbową, urząd pocztowo-telegraficzny. dokonali szeregu zabójstw, w tej liczbie 7 policjantów i 1 urzędnika starostwa, poczem w walce z policją i oddziałami wojskowymi cofnęły się ku granicy Związku Socjalistycznych Republik Rad, przyczem części bandytów w ilości około 15 osób udało się granicę tę przekroczyć o 2 km. na południe od punktu granicznego Kołozowo. Bandyci ci porzucili 3 karabiny maszynowe i wiele innej broni. Pozostali bandyci zostali przez wojsko otoczeni w lasach, sąsiadujących z wymienionymi miejscowościami, przyczem do dnia dzisiejszego znaczna ich część została już ujęta, pozostali zaś zostaną zlikwidowani w najbliższym czasie. Ujęci bandyci zeznali, że przygotowanie wojskowe do dokonania napadu na Stołbce otrzymali w ciągu ostatnich 6 miesięcy w Mińsku w specjalnej organizacji, przeznaczonej do prowadzenia akcji bandyckiej w Polsce. Kierownictwo powyższej organizacji, mającej charakter wojskowy znajduje się w Mińsku przy ul. Podgórznej, a szkolenie bandytów odbywa się w Mińsku przy ul. Niemieckiej. Podzielone one są na grupy, na czele których znajduje się specjalny instruktor wojskowy. Napad na Stołbce był z góry starannie zorganizowany i uplanowany, przyczem każda z band miała sobie powierzone specjalne zadanie. Bandyci zeznali dalej, że dnia 29 lipca br. wszystkie trzy bandy zostały wywiezione samochodami ciężarowymi z Mińska do rejonu Kojdanowa, skąd udały się ku gra-

nicy polskiej i którą przekroczyły w nocy z 3 na 4 sierpnia br. Przed przekroczeniem granicy instruktorzy rozdali bandytom po 130 naboju na karabin i po 10 naboju na rewolwer. Charakterystycznym jest, że w tym samym czasie, gdyż dnia 26 lipca posterunkowy Policji Państwowej Józef Góra, pełniący służbę na granicy w okolicy punktu, w którym przekroczyły granicę bandy, został porwany przez 6 konnych i 3 pieszych żołnierzy armii czerwonej, którzy w tym celu przekroczyli granicę polską między słupami 870 i 871.

Podając powyższe do wiadomości rządu Związku Socjalistycznych Republik Rad, rząd polski stwierdza, że napad na Stołbce i przygotowanie go na terytorjum Związku nie mogą nadal pozostawać niewiadomymi rządowi Związku. W związku z powyższem rząd polski oczekuje od rządu związkowego wydania i wprowadzenia w jaknajkrótszym czasie w życie zarządzeń, któreby uniemożliwiały przygotowywanie i szkolenie na terytorjum związkowym organizacji bandyckich oraz przekraczanie przez nie granicy polskiej. Rząd polski wyraża przypuszczenie, że rządowi związkowemu przyjdzie to tem łatwiej, że napad na Stołbce nie jest faktem odosobnionym, gdyż w ciągu drugiej połowy roku ubiegłego i w ciągu roku bież., wkraczanie na terytorjum polskie band z terytorjum związkowego oraz dokonanie przez nie czynów występnych stało się zjawiskiem niemal codziennym. Rząd polski zmuszony jest z całym naciskiem zwrócić uwagę rządu związkowego na tę anormalną sytuację, która zaczyna w sposób chroniczny zakłócać spokój granicy polsko-związkowej w nadziei, że rząd związkowy zrozumie konieczność podjęcia kresu planowo zorganizowanym, starannie przygotowanym, technicznie uposażonym i często się powtarzającym wypadkom, które musiałyby wytworzyć na granicy stan rzeczy, będący w jaskrawej styczności z dążeniem do ustalenia dobrych, poprawnych i pokojowych stosunków sąsiedzkich.

Zechce Pan przyjąć, Panie Pośle, wyrazy mego wysokiego szacunku.

Minister (—) Aleksander Skrzyński.

Jednocześnie z wręczeniem powyższej noty p. minister spraw zagr. polecił charge d'affaires Rzplitej Polskiej w Moskwie p. Wyszyńskiemu złożyć odpis tej noty komisarzowi ludowemu Cziczierinowi.

Wymiana not pomiędzy rządem polskim a rumuńskim.

Warszawa, 7. 8. (PAT.) P. minister Skrzyński przesłał na ręce rumuńskiego ministra spraw zagr. p. Duca telegram następującej treści: J. E. Pan Duca, minister spraw zagr. Bukareszt. Objawisz stanowisko ministra spraw zagr., popieszam zawiadomić o tem W. E. Jestem szczęśliwy, że mogę upewnić Pana, iż specjalnie mi zależy na ustaleniu stosunków tak bliskich i przyjaznych, łączących Polskę i Rumunię, jako podgławy ścisłego sojuszu i wznowić z W. E. stosunki osobiste, do których przywiązywałem zawsze specjalną wagę.

(—) Skrzyński.

W odpowiedzi na powyższy telegram p. Duca, minister spraw zagr. Rumunii wysłał następującą depeszę: J. E. hr. Skrzyński, Minister Spr. Zagr. Warszawa. Znajac uczucia Pańskie w stosunku do Rumunii, wiem jak dalece zależy Panu będzie na utrzymaniu stosunków tak bliskich, które łączą oba nasze kraje. Nie potrzebuję Pana zapewniać, że przy wypełnianiu Jego misji może Pan liczyć na pomoc rządu rumuńskiego oraz na serdeczne stosunki osobiste, które ku mojej prawdziwej radości utrzymuję z W. E. od szeregu lat.

(—) Duca.

Posel estoński w Belwederze.

Odpowiedź Pana Prezydenta Rzeczypospolitej na przemowę posła Estonji.

Warszawa, 7. 8. (PAT.) W dniu 7 bm. o godz. 12 p. Jan Leppik, poseł nadzwyczajny i minister pełnomocny republiki estońskiej złożył p. Prezydentowi Rzplitej swoje listy uwierzytelniające na uroczystej audjencji w pałacu Belwaderskim, przy której byli obecni minister spr. zagr., szef kancelarii cywilnej oraz członkowie domów cywilnego i wojskowego p. Prezydenta Rzplitej. W czasie audjencji p. poseł wygłosił następującą przemowę:

Panie Prezydencie! Niniejszem mam zaszczyt wręczyć Waszej Ekszellencji listy, któremi naczelnik państwa estońskiego raczył akredytować mnie przy Nim w charakterze posła nadzwyczajnego i ministra pełnomocnego. Dając się od-tąd reprezentować w Rzeczypospolitej Polskiej przez ministra pełnomocnego, rząd estoński chciał wyrazić przez to, iż pragnie gorąco zaciegnąć bardziej jeszcze dobre, na wzajemnej ufności i przyjaźni oparte stosunki, które łączą obecnie Polskę i Estonję oraz prowadzić nadal z zapalem politykę szczerzej współpracy, która dotychczas tak pomyślnie przyczyniła się do rozwoju dobra ogólnego obu państw oraz do ustalenia pokoju. Zbyt wysoko cenie sobie zaszczyt piastowania stanowiska ministra Estonji w Polsce, aby nie poświęcić wszystkich swoich wysiłków, w celu doskonałego wywiązania się z powierzzonej mi misji. Szczęśliwy będę, jeżeli przy spełnianiu mej misji zdołam sobie zaskarbić wysoką przyjaźń Waszej Ekszellencji jak również cenną pomoc i zaufanie Jej rządu. Mając przyjemny obowiązek wyrażenia W. E. wysokiego szacunku i serdecznej przyjaźni naczelnika reprezentacji

wanego przemennie państwa, proszę przyjąć życzenia mego rządu pomyślności dla Rzplitej.

P. Prezydent Rzplitej odpowiedział następującymi słowy:

Panie Ministrze! Pośpieszam przedewszystkiem podziękować Jego Ekszellencji, Panu Naczelnikowi Państwa Estońskiego za wybór dyplomaty tak poehlebie w Polsce znanego, którego zalety miałem możność ocenić już dawniej. Otrzymując z rąk Pana listy uwierzytelniające Go w charakterze posła nadzwyczajnego i ministra pełnomocnego Estonji z prawdziwą przyjemnością usłyszałem potwierdzenie potrzeby zacieśnienia węzłów przyjaźni, które łączą Polskę i Estonję. Mniemam, iż rozwój stosunków przyjaznych może jedynie sprzyjać powodzeniu dążenia ku pomyślnej przyszłości obu państw. W przekonaniu, iż ścisła współpraca zmierza do jednego celu utrzymania pokoju w Europie wschodniej i uzdrowienia stosunków gospodarczych państw doświadczonych przez wojnę. Polska stwierdza z żywą radością rozwój młodego państwa Estonji, w której uznaje element szczerzej pokojowy i niezbędny czynnik dla utrzymania pokoju i dalszego rozwoju. Nie wątpię, iż osobista współpraca Pana, Paule Ministrze, przyczyni się bardzo skutecznie do uwydatnienia wspólności tak bliskich interesów Polski i Estonji z najwyższym dla obu państw zyskiem. W tem przekonaniu upoważniam Pana, że od tej chwili liczyć Pan może zarówno na przychylną pomoc moją, jak i na życziwą poparcie rządu polskiego.

Refleksje z konferencji londyńskiej.

Dobra wola i „nowoczesne“ metody myślenia — Władza i opozycja. — Świat finansowy i jego wątpliwości polityczne. — Przyszłość konferencji londyńskiej.

(Od własnego korespondenta).

Paryż, 30 lipca.

Od dwóch tygodni w Londynie na przeciąg wiełu może lat decydują się losy polityki światowej. Panowie Herriot i Mac Donald mieli światu pokazać, co mogą zdziałać dwa mężowie stanu nowoczesnego pokroju, ożywni nadto dobrą wolą. Na ten temat pisano wogóle przed konferencją wiele. Fotografowie chętnie utrwalali dwóch premierów w pozach, stwierdzających ich dobry humor i zażyłe stosunki, a felietoniści całego świata przez długi czas szukali natchnienia do swych codziennych artykułów w owych słynnych fałkach ministerjalnych, które z taką dobroduszością i umiłowaniem palił panowie Mac Donald i Herriot. A akt palenia fajek — jak wiadomo — już u czerwoności jest symbolem dobrych pokojowych usposobień.

Okazało się jednak, że dobra wola i „nowoczesne“ metody myślenia dyplomatycznego — nie wystarczają, aby usunąć trudności porozumienia się Anglii z Francją wobec Niemiec. Okazało się, że pp. Mac Donald i Herriot nie są absolutnie tak niezależni i tak absolutnie władni usunąć te nieporozumienia jak to się zdawało. A zresztą od czasu do czasu do władzy Labour - Party w Anglii i Kartelu lewicowego we Francji upływno czasu dostatecznie dużo, żeby Mac Donald zrozumiał, co zresztą już szczerze oświadczył w Izbie Gmin, że stronictwo pracy, które nigdy nie rządziło, nie może być odpowiedzialne za politykę uprawianą podczas opozycji, a p. Herriot nie doszedł do przekonania, że nie jest rzeczą konieczną, aby Francja wypuszczała tak łatwo z rąk swego głównego aliantu w walce o odszkodowania, jakim jest okupowanie Rumii.

To też p. Mac Donald, pacyfista, brzydzący się wszystkim, co przypomina armatę lub kulomiot, urządził wspaniałe iawie sił morskich królestwa Wielkiej Brytanii i odrzuca inicjatywę wybudowania pod kanałem La Manche podmorskiego tunelu, któryby zdebiłował Anglię od reszty Europy.

A p. Herriot łącznie ze swym ministrem wojny nie ukrywa swej intencji pozostawienia w Rumii załogi wojskowej na przeciąg dwóch lat, a może tylko jednego roku, a w każdym razie niechętnie traktuje propozycję wczorajszego „Daily Herald“, organu Labour Party, grupy ministra Snowdena wycofania za pół roku wojsk francuskich z Rumii choć...choć już pisze p. Sauerwein w dzisiejszym „Matinie“, że p. Poincare niejednokrotnie oświadczał, iż okupacja wojskowa ma rację bytu tylko z powodu istnienia okupacji ekonomicznej.

Ale nie to że obaj premier - ministrzy nieco zmieniili swe zdania poprzednio z taką siłą przekonania wypowiediane i nie to, że się w poglądach swoich na główne linie polityki narodowej zbliżyli do swych konserwatywnych poprzedników: p. Mac Donald do sir Lloyd Georgea i sir Artura Baldwina, a p. Herriot do p. Poincare; dobra wola, która ci mężowie są ożywni, naprawdę tym razem dokonała tego, czego polityka upartego Wallliczyka ani ambិតnego lorda Curzona nie potrafiłaby osiągnąć. Niestety — jak już powiedzieliśmy — „inne demony były tam czynne“ — osoby rzecze, figuranci konferencji londyńskiej — pozornie, jej główni aktorzy — de facto.

Świat finansowy, mocarstwo o najpocześniejszych interesach i o najmaterjalistyczniejszej racji stanu, wkroczyło na scenę konferencji londyńskiej, a jej przedstawiciele przemawiać zaczęli tonem dyktatorów.

Panowie Montagu, dyr. Banku Angielskiego, a zarazem właściciel Banku swego nazwiska, panowie z Banku Morgana, p. Otto Niemeyer, finansowy doradca angielskiego ministra finansów — Snowdena zostali jakoby przez świat czystego kruszcza upoważnieni do oświadczenia mężom stanu Państw Sprzymierzonych, że 800 milj. marek złotych, które jak chce plan komitetu ekspertów, muszą być przez akcjonariuszy eksploatowanych zastawów niemieckich zapłacone nowemu Bankowi Emisijnemu, zostaną pokryte tylko w razie odświeżenia międzysojuszniczej komisji odszkodowawczej od sprawy kontroli nad wykonaniem przez Niemcy planu Dawesa i od decydowania o niewykonaniu przez rząd Reichu swych nowych zobowiązań.

Pp. Montagu, Lamont i Niemeyer mieli niewątpliwie prawo zgłosić pod adresem tej czy innej instytucji swoje zastrzeżenia, ale upór, z jakim ci delegaci bankowego mocarstwa domagałi się zgłotynowania komisji p. Barthou, szczególnie ciał do myślenia prasie francuskiej. Niejednokrotnie wyrażano tu opinie, że bankierzy - delegaci przekroczyli znacznie zakres swoich kompetencji i że uprawiają, ni mniej ni więcej tylko... politykę. Pan Morgan uważał wobec tego za stosowne energicznie przeciwko temu zaprotestować i niezwłocznie stał na okret, do Europy, aby p. Ford, najbogatszy pomyślny dzis człowiek w świecie ogłosił, że da pieniądze tylko wtedy, jeżeli nowy protokół nie skrzywdzi Francji. Wszystko to razem wzięte nie budzi entuzjazmu do Konferencji Londyńskiej. Powiadają, Konferencja musi doprowadzić do porozumienia, w przeciwnym bowiem razie grozić będą światu nieobliczalne konsekwencje: wojna na kontynencie między Francją a Niemcami, wojna na morzu między Japonją i Ameryką, a o czemś takim, domniemy Mac Donald i Herriot i powróci

do władzy konserwatystów, czyli tak zw. czarnej reakcji. Tyle jednak razy słyszeliśmy już o tak zwanych „nieobliczalnych konsekwencjach“, że bodaj nie powinno to na nikogo już robić wielkiego wrażenia.

W razie, gdyby Konferencja Londyńska ukończyła się na niczym, świat by się nie zawałił, przeciwnie, Francja i Belgia porozumiałyby się z Niemcami, a Wielka Brytania szukałaby „moralnej“ satysfakcji w swojej wyspiarskiej „splendid isolation“, której żaden tunel podziemny już przecież nie grozi.

Ma naturalnie życzymy Konferencji Londyńskiej powodzenia.

Stefan Włoczewski.

Niendany tydzień komunistyczny.

Grudziądz, 8 sierpnia.

Szumnie zapowiadany tydzień komunistyczny w Polsce spalił na panewce. „Strajk generalny“, „masówki“, „protesty ludu“, „sabotaże“, wszystkie środki bolszewicko-moskiewskie, polecane przez Trockich, Sinowiewów, zawiodły. Tydzień komunistyczny się nie udał. Tu i owdzie strajkowano, tu i owdzie protestowano. Przeważna, olbrzymia masa robotnicza zdala się trzymała od antypaństwowych demonstracji.

Na rozkaz moskiewskiego „Kominternu“, kom. P. R. P., będący jego sekcją — ogłosiła tydzień walki z wojną pod hasłem „wojna wojnie“ — który miał trwać od 27 lipca do 3 sierpnia. Z zebranych z całej Polski danych wynika, że w ani jednym mieście w Polsce nie udało się komunistom doprowadzić do jakiegoś większego wystąpienia, mimo rzucania znacznych sił agitacyjnych i niezwykle dużej ilości bibuły, zarówno drukowanej w kraju, jak i przywiezionej z Rosji. Nie tylko polskie stronnictwa robotnicze, ale same rzesze robotnicze przeciwstawiły się agitacji przeciwpaństwowej, interesując się jedynie utrzymaniem swych zdobyczy ekonomicznych.

Centralny komitet komunistycznej partii w Polsce rozpowszechnił w ostatnich dniach wśród robotników Górnego Śląska Zagłębła Dąbrowskiego a nawet Warszawy Buletyn Nr. 3, pod tytułem „Obrona robotnicza“, który naszpikowany jest stekiem kłamstw o powodzeniu akcji komunistycznej, w szczególności zaś o powodzeniu, jakim się cieszy „Komitet 21“. Ze źródeł zupełnie niezaradnych dowiaduje się agencja „Varsovia“, że rzecz się ma zupełnie inaczej. Robotnicy nie poszli na łep akcji komunistycznej, a strajk na Śląsku ma charakter ściśle ekonomiczny. W mniejszych zakładach robotnicy wracają do pracy. Wpływy „Komitetu 21“ — są choćby dlatego fałszem, że komitet ten w pełnym składzie zamknięty jest w więzieniu. Zlikwidowane zostały również poszczególne komitety akcji. Nie udało się także prowokować komunistów, gdyż sami robotnicy zachowują całkowity spokój. Tak samo spokojnie jest w Zagłębiu Dąbrowskim, gdzie 95 proc. robotników wypowiadało się przeciw strajkowi.

Nieudany tydzień komunistyczny, który narazie mógł jedynie robotników na częściową utratę dotychczasowych zdobyczy ekonomicznych doprowadza do wściekłości agitatorów i macherów komunistycznych. Palają oni zemstą. Pogłoski podane w swoim czasie w prasie warszawskiej o organizowaniu bojówek komunistycznych zaczynają się sprawdzać. Chcąc się np. zemścić za rozbiście komunistów na ostatnim wiecu niedzielnym przy ul. Leszno w Warszawie, bojówki komunistyczne mają podobno obecnie obchodzić poszczególne fabryki dla „ukarania“ członków P. P. S. Dnia 5. bm. bojówka taka złożona z 4 ludzi oczekiwała przed fabryką „Parowóz“ na jednego robotnika, który uniknął napadci, gdyż wcześniej wyszedł.

Oczywista, że organa bezpieczeństwa bacznie okiem śledziły poczynania agitatorów komunistycznych i że mianowicie na oku mieli rozpowszechniających sprawozdania z Rosji bibułę komunistyczną.

Na dworcu głównym w Warszawie aresztowano dnia 5 bm. w nocy kolportera bibuły komunistycznej żydca Salomona Chilkiewicza, zamieszkałego przy ul. Królewskiej 31. Chilkiewicz wziął do Dąbrowy Górniczej paczkę odezwy, ulotek i okólników. ogólnej wagi około 60 kg. Nawoływały one do strajku generalnego i akcji antymilitarystycznej. Aresztowany wskazał tylko pseudonim osobnika od którego rzekomo bibułę otrzymał.

Dalej funkcjonariusze policji p. znaleźli dnia 6 bm. o godz. 7.50 wieczorem w wagonie III klasy pociągu kółkiego podrzuconą przez niewiadomego osobnika paczkę bibuły komunistycznej wagi około 30 kg. Zawierała ona odezwy mniej więcej jednakowej treści. Jaka znaleziono u aresztowanego funkcjonariusza nijsi sowieckiej Kwiatkowskiego i zatrzymanego dnia 5 bm. na dworcu Chilkiewicza. Wskazuje na to wzmożona agitacja, związana z ogłoszeniem przez komunistów na 6 bm. strejku, który nigdzie się nie udał.

O dziwnych metodach strejkowych donosi Agencja Varsovia z Lubelskiego:

„Od niejakoś czasu zwracają uwagę strejki w Lubelskiej wytw. aparatów firmy Plaget i Leskiewicz, które mają dziwny charakter. Strejkują naprzemian poszczególne oddziały i grupy. Po zaspokojeniu żądań jednego oddziału zaczyna strejkować drugi itd. Obecnie przystąpiła do strejku sekcja stolarzy w liczbie robotników. Jest to jedyna narazie w kraju wytwórnia aparatów lotniczych. należałoby więc zwrócić na to zjawisko uwagę baczniejszą“.

Agitacja komunistyczna w Szwajcarii.

Berlin, 7. 8. (AW). Władze szwajcarskie aresztowały komunistę gościa francuskiego Alberta i kilku niemieckich komunistów. Władze szwajcarskie dowiedziały się o daleko sięgających planach i szeroko zorganizowanej agitacji komunistycznej na terenie Szwajcarii.

Konferencja londyńska.

POUFNA KONFERENCJA.

Berlin, 7. 8. (PAT.) Jak donoszą z Londynu, w środę przed południem odbyła się pierwsza pufna konferencja między Herriotem, Theunsem i Stresemannem. Sprawa ewakuacji wojskowej zagłębła Ruhry będzie prawdopodobnie przedmiotem narad pomiędzy delegatami, jeżeli przy tych naradach będą oni występowali nie w charakterze upoważnionych delegatów na konferencję londyńską, lecz w charakterze poszczególnych ministrów obojczych krajów. Wobec doniosłości nowych tematów, poruszonych w obecnym stadium konferencji należy się liczyć z tem, że konferencja nie zakończy się w bieżącym tygodniu.

Berlin, 7. 8. (PAT.) Londyński korespondent „Vossische Zeitung“ pisze, że delegacja niemiecka zgodziła się na to, aby sprawa wojskowej ewakuacji zagłębła Ruhry omówiona była oficjalnymi obradami konferencji pomiędzy zainteresowanymi mocarstwami, a więc pomiędzy Niemcami, Francją i Belgią i ewentualnie także Anglią. Delegacja niemiecka jakkolwiek pragnie osiągnięcia porozumienia, nie sądzi jednak, że w parlamencie Rzeszy znalazłaby się większość potrzebna dla przyjęcia planu Davesa, jeżeli w zamian za nowe ciężary i zobowiązania Niemcy nie uzyskają gospodarczej i wojskowej ewakuacji zagłębła Ruhry. „Lokal Anzeiger“ ogłasza telegram swego korespondenta londyńskiego, który na podstawie informacji otrzymanych od jednego z wybitniejszych delegatów angielskich oświadcza, że między sprzymierzonymi przyszło podobno do porozumienia w sprawie ewakuacji zagłębła Ruhry. Porozumienie poszło w tym kierunku, że przewiduje wycofanie wojsk koalicyjnych z jednoczesnym ustanowieniem międzysojuszniczej kontroli nad niemiecką policją ochronną obszaru Ruhry, co zaś do poszczególnych terminów ewakuacji toczą się obecnie pertraktacje. Narazie jednak trudno jest jeszcze osądzić, czy Francuzi zdecydują się istotnie na szybkie ewakuowanie zagłębła Ruhry. Informator korespondenta „Lokal Anzeiger“ był zdania, że istniejące trudności w Londynie zostaną usunięte. Z drugiej zaś strony należy pamiętać, że ostateczna decyzja należy do Paryża wobec tego należy przestrzedz przed zbyt optymizmem.

UCHYBIENIA NIEMIECKIE.

Londyn, 7. 8. (PAT.) Wczoraj wieczorem delegaci sprzymierzonych i ministrowie niemieccy na wspólnym posiedzeniu wysłuchali sprawozdania komisji trzech rzeczoznawców w sprawie uchybień niemieckich.

Sprawozdanie komisji kończy się wnioskiem, że uwagi niemieckie w sprawie uchwał trzeciej komisji

konferencji londyńskiej nie stanowią, jak się zdaje, trudności niemożliwych do przezwyciężenia.

Po odczytaniu sprawozdania była dyskusja nad tą częścią memorandum niemieckiego, które dotyczy sprawy stwierdzenia uchybień niemieckich. Omawiano m. in. znaczenie wyrazów „uchybieńa oczywiste“ użytych w sprawozdaniu rzeczoznawców, gdy jest mowa o tem, że oczywiste uchybieńa są powodem do zastosowania sankcji Stresemann zażądał, aby rzeczywistść uchybień była stwierdzana w drodze arbitrażu.

Według interpretacji francuskiej słowa „uchybieńa oczywiste“, mają znaczenie takie samo, jak słowa „uchybieńa rozmyślne“ tak, jak pojmuje traktat wersalski, to znaczy niewykonanie ze złą wolą przez Niemcy przyjętych zobowiązań. Dalszy ciąg dyskusji odbywał się dziś rano o godz. 10 bez udziału ministrów niemieckich, zaś o godz. 11 z ich udziałem.

Wiedeń, 7. 8. (PAT.) „N. Freie Presse“ donosi z Londynu, że przybył tam prezydent banku Rzeszy dr. Schacht.

Londyn, 7. 8. (PAT.) Rada czternastu odbyła dziś posiedzenie o g. 10 rano. O g. 11 zostali dopuszczeni do obrad delegaci niemieccy. Narady z delegatami niemieckimi trwały do godz. 13 min. 45. Sprawa uwag niemieckich, dotyczących sprawozdania pierwszej komisji została ostatecznie załatwiona. Co się tyczy terminu uchybień „jaskrawych“, to użyto go w sprawozdaniu rzeczoznawców, po porozumieniu się, iż należy go interpretować w sensie uchybień myślnych, przewidzianych w traktacie wersalskim.

Delegacja angielska podtrzymywała tezę, iż termin „uchybieńa jaskrawe“ należy interpretować jako ważne, przewidziane uchybieńie. (Herriot zdołał prze-forsować swój punkt widzenia, iż uchybieńa niemieckie winne być rozważane głównie z punktu widzenia złej i dobrej woli Niemiec). Żądanie delegatów niemieckich dopuszczenia ich do podpisania protokołu, dotyczącego zmian procedury stwierdzania uchybień zostało przyjęte. Odrębne stanowisko w tej sprawie delegacji niemieckiej winno być jedynie wciągnięte do końcowego protokołu. Delegaci państw sojuszniczych i niemieccy przystąpili następnie do omawiania sprawy amnestji, podniesionej przez delegację niemiecką w związku z postanowieniami komisji drugiej Stresemann przedstawił trudności, na jakie sprawa ta napotyka z punktu widzenia wewnętrznej polityki niemieckiej. Rzeczoznawcy prawnicy omawiać będą sprawę tę na jutrzejszym posiedzeniu. Zdaje się, iż w kwestji tej dojdzie do porozumienia.

Dalsze szczegóły napadu na Stołbce.

Stołbce, 6. 8. Przez całą noc trwała w lasach oblawa na uczestników bandy, która napadła na Stołbce. W nocy pojmano jeszcze dwóch bandytów, którzy wyszli z lasu do wsi granicznej Kuczkun po żywność. Lasy są w dalszym ciągu obstawione wojskiem, a policja przeszukuje wnętrza gąszczy.

Pojmany onegdaj uczestnik bandy Sapiński jest, jak się okazuje, Polakiem, pochodzącym z Lublina, służył w armji sowieckiej, po zdemobilizowaniu zaś wstąpił w Mińsku do oddziału bandyckiego przeznaczonego do napadu i obrabowania Stołbców.

Dalsze śledztwo wykazało, iż wśród bandytów, którzy napadli na dworzec widziano pięciu w sowieckich mundurach wojskowych i w hełmach z gwiazdą sowiecką. Również wśród uczestników, którzy napadli na pocztę, widziano sowieckie mundury. Ci jednak mieli na głowach cywilne czapki.

Stołbce, (Tel.) Włościanie, których dzisiaj przestawiano, zeznali, że widzieli w niedzielę, a więc w przeddzień napadu w lesie już po naszej stronie dwa obozujące plutony bandytów. Między tymi bandytami było 10-ciu konnych, wojskowi sowieccy i cywili.

Wczoraj zgłosił się do policji pastuch i zeznał, że widział w krzakach dwóch rannych prawdopodobnie także bandytów, którzy brali udział w napadzie na Stołbce.

Udaremniony napad na Naliboki.

Stołbce, (Tel.) 6. 8. Noca zostały Stołbce zaalarmowane wiadomością o napadzie na Naliboki, skąd dochodziły odgłosy strzałów. Niepokój był tem większy, iż bawi tam obecnie na wizytacji ks. biskup Łoziński. Jak się okazało istotnie usiłowano napasać na Naliboki, jednakże dzięki czujności policji napad bandycki został udaremniony. Bliższych szczegółów narazie brak.

Niemcy w odpowiedzi na uchwały konferencji.

Paryż, 7. 8. (PAT.) W sprawie uchwał komisji dla spraw uchybień niemieckich i ewentualnych sankcji, odpowiedź niemiecka stwierdza, że sprzymierzeni nie powinni bez porozumienia z Rzeszą wprowadzać żadnych zmian w zakresie procedury, mającej być stosowaną w odniesieniu do tych spraw.

Nota żąda, aby przed ewentualnem zastosowaniem sankcji przez sprzymierzonych wysłuchana została w tej sprawie delegacja niemiecka, a nawet, aby przeprowadzony został arbitraż co do stwierdzenia charakteru „oczywistych uchybień“.

Agencja Havasa w związku z powyższą tezą niemiecką stwierdza, że w omawianej sprawie teza francuska jest najzupełniej wyraźna, a mianowicie, że ewentualne decyzje mogą zależeć wyłącznie od sprzymierzonych, Niemcy zaś nie mają zupełnie prawa mieszać się do tej sprawy. Co się tyczy kwestji gwarancji, to teza niemiecka uważa, że odbudowa jednoci ekonomicznej i fiskalnej Rzeszy musi być wstępnym warunkiem wykonania planu Davesa.

Nota nalega zwłaszcza na konieczność możliwie najrychlejszego przeprowadzenia status quo ante, aby przywrócone zostały prawa suwerenne Rzeszy na obszarach dotychczas okupowanych.

Londyn, 7. 8. (PAT.) Na wczorajszym porannem posiedzeniu delegacji sprzymierzonych postanowiono przekazać odpowiedź Niemiec do zbadania specjalnej

komisji, złożonej z trzech rzeczoznawców. Komisja trzech niezwłocznie przystąpiła do rozpatrywania postulatów niemieckich.

Londyn, 7. 8. (PAT.) Co do tekstu odpowiedzi niemieckiej agencja Havasa donosi jeszcze co następuje: w sprawie amnestji — głosi odpowiedź — Rzesza nie może przyjąć na siebie żadnych zobowiązań co do be-karności poddanych niemieckich, oskarżonych o zdradę stanu i tendencje separatystyczne. Co do uchwał komisji dla przelewu świadectw niemieckich, to Niemcy żądają, aby miały swojego reprezentanta w trybunale arbitrażowym, mającym się składać z trzech członków, w tej liczbie jednego Amerykanina, który to trybunał miałby decydować w ostatniej instancji o istocie ewentualnych manewrów finansowych ze strony Niemiec w celu przeskodzenia przekazaniu sojusznikom spłat niemieckich. Co się tyczy świadectw w naturze, to nota niemiecka pragnęłaby, aby dostawcy niemieccy bez gwarancji ze strony rządu Rzeszy i w drodze swobodnej umowy ze sprzymierzonymi uskuteczniłi dostawy nie przewidziane dokładniejszem wyszczególnieniem w traktacie wersalskim. Następnie nota żąda, aby Rzesza mogła apelować do uchwał komisji odszkodowań, dotyczących ustalenia programu świadczeń, który to program powinienby liczyć się z potrzebami Niemiec, zwłaszcza w zakresie eksportu niemieckiego.

Podpisanie traktatu angielsko-rosyjskiego.

Londyn, 7. 8. (PAT-Reuter). Dziś rano w Izbie gmin przystąpiono w dalszym ciągu do dyskusji nad sprawą traktatu anglo-rosyjskiego. Mac Donald oświadczył, że życzyłby sobie, aby traktat był dziś podpisany, dodał jednak, iż nie uważa bynajmniej, aby podpisanie traktatu miało z konieczności pociągać za sobą jego ratyfikację przez parlament. Rząd nie będzie się domagał wejścia w życie traktatu zanim nie

uzyska on aprobaty izb, które oczywiście posiadają zupełną swobodę wypowiedzenia się w tej sprawie. Sir Robert Home zaznaczył, iż przemówienia, wygłoszone dotychczas w Izbie dowodzą, że większość parlamentu sprzeciwia się niezwłocznemu podpisaniu traktatów. Mówca uważa, iż Mac Donald wstępuje na niebezpieczną drogę, chyba, iż posiada absolutną pewność, że parlament dokona ratyfikacji traktatu.

Z grudziądzkiego Tow. Pszczelarzy.

W ostatnich tygodniach odbyły się dalsze zebrania członków Twa, a ponieważ zauważamy, że podawanie naszym czytelnikom posiadających ule wiadomości z prac towarzystwa, wpływa nie tylko na wzmożenie aktywnej ruchliwości towarzystw pszczelniczych, ile również zaznajamia wszystkich miłośników bartnictwa, o stopniu rozwoju pszczelnictwa w ogólności, przeto podajemy dalsze sprawozdania.

Tow. Pszczelnice są temi ośrodkami, w których utalentowani bartnicy, dzieląc się na zebraniach wiadomościami z dziedziny pszczelnictwa, ułatwiają nabycie praktycznej rutyny i znawstwa, one też są zawsze najlepszym informatorem zaradczy i wykładnikiem bartnictwa.

Grudziądzkie Tow. Pszczelnice przez urządzenie zebrań plenarnych i wędrownych przez wykonywanie dalszych konieczności gospodarczych jak nabywanie i ciągnięcie na nasionach roślin miododajnych, spirytusu, cukru, ułatwianie ubezpieczeń, urządzenie pokazów itd., odpowiada w zupełności swemu powołaniu, wobec czego zawodowi pszczelarzy jak i amatorzy z całego powiatu grudziądzkiego o ile nie są jeszcze członkami, winni co rychlej na ręce prezesa rektora p. Tkaczyka, Grudziądz, ul. Forteczna, zgłosić swe przystąpienie.

Dotychczas w porze letniej zwiedzono wzorowe prowadzone pasieki p. Duma i Kerbera w Kobylance, p. Folgama w Zajączkowie, i p. Zawodzińskiego w Tuszewie. Ostatnie zebranie Tow. odbyło się w niedzielę dn. 3 sierpnia u p. Dominikowskiego, na którym załatwiono z pożytkiem dla członków szereg spraw gospodarczych. Na wstępie p. rektor Tkaczyk powitał w serdecznych słowach, ogólnie szanowanego i zasłużonego w towarzystwie wiceprezesa p. Götze z Grudziądza, który po ciężkiej operacji w Berlinie co prędzej pociągnął na zebranie. Po odczytaniu protokołu i uwiadomienia członków o dokonanej lustracji uli Towarzystwa, pielegnowanych z troskliwością i zamiłowaniem przez p. Götze, referował p. Zawodziński o staraniach Związku w sprawie uzyskania cukru. Pomyślnie załatwienie sprawy, zapewniła uzyskania każdej ilości cukru w cenie 100 kg. za 100 zł. bez dostawy, wobec czego członkowie powinni najpóźniej do 20 sierpnia zgłosić swe zapotrzebowania na ręce skarbnika p. Zwierkowskiego w Grudziądzu. Następnie przyjęto do wiadomości, że spirytus dla członków jest do odebrania w Spółdzielni Spożywców „Zgoda” ul. Mickiewicza. Zarządowi „Zgody” należy się za bezinteresowną pomoc i życzliwość, podzięką i uznaniem.

W dalszym ciągu p. dr. Ulatowski omawiał odbycie się w Przechowie kursów pszczelarskich oraz oglądano kilka okazów „Hubamu” hodowanego na nasienie w miejskim ogrodnictwie.

Roślina ta przez swoich a szczególnie obcych polecaną, na podstawie dotychczasowych spostrzeżeń na gruncie tutejszym, najmniej daje powodu do amerykańskiego sposobu reklamowania Ku końcowi na propozycję p. Czyż z Nowejwsi pod Grudziądzem, uchwalono w niedzielę dn. 17 sierpnia br. urządzić zwiedzenie jego pasieki. Wszyscy członkowie w razie pogody zbiorą się o g. 3 po poł. przy końcowym przystanku Tramwajów elektr. ul. Lipowej, skąd wymsarz spacerowy do Nowejwsi.

Ciekawie słuchano informacji p. Zawodzińskiego, dotyczące wydajności miodu i tegorocznej niskiej ceny, oferowanej, naszemu rynkowi przez bartników, z okolic wschodnich Małopolski, wreszcie po załatwieniu spraw drobniejszych. — zamknął prezes zebranie. Przypomina się członkom, którzy zalegają z składkami mies., że zostaną skreśleni z listy członkowskiej, jeśli dłużej bagatelizować sobie będą powinności członkowskie.

Wycieczka do Londynu.

Od L. Ż. P. otrzymujemy następujący komunikat: Liga Żegluga Polskiej urządziła w połowie sierpnia wycieczkę do Londynu dla zwiedzania wystawy brytyjskiej w Wembley. — Udział w wycieczce brać mogą tylko pp.: posłowie i senatorowie, dziennikarze, urzędnicy państwowi, komunalni i prywatni i oficerowie.

Koszta wycieczki wynoszą będą przy przejeździe na statku w I. klasie — 25 funtów szterlingów, w II kl. — 20 funt, szt., w III. kl. — 18 funt, szt.

Cena ta obejmuje przejazd wraz z utrzymaniem na statku z Gdańska do Londynu i z powrotem do Gdańska, a w Londynie wszelkie wydatki, związane z zamieszkaniami i wyżywieniem oraz ze zwiedzaniem wystawy, miasta itp.

Wycieczka trwać będzie 12 dni z czego 5 dni pobytu w Londynie, a reszta w drodze na statku. —

Ulgowe paszporty, wizy, oraz przejazd koleją do Gdańska i z powrotem muszą być osobno opłacone.

Zgłoszenia przyjmuje do dnia 28 lipca br. Sekretariat Ligi Żegluga Polskiej, ul. Elektryczna 2. gmach Ministerstwa Przemysłu i Handlu, codziennie od godz. 10 do 3 i od 5 do 7 wiecz.

Wiadomości bieżące.

Kalendarz: Sobota Romana m. Wschód słońca 4.33 zachód 7.36. Wschód księżyca 2.39. zachód 11.50.

TYDZIEŃ STRAŻACKI.

Od 11. 8. — 17. 8. rb.

Z kół strażackich komunikują:

Szanownemu obywatelstwu podajemy do łaskawej wiadomości, że miejscowa Ochotnicza Straż Ogniowa w całej pełni przysposabia rozmaite ćwiczenia strażackie, aby Szanownemu Obywatelstwu dać możliwość poznania zręczności naszych dzielnych strażaków.

Wspinalnia stoi gotowa w Strzelnicy, przy której strażacy okazują zręczność, co radzimy Szan. Obywatelstwu zwiedzić.

Oprócz tego wszystkie inne Towarzystwa ćwiczeń fizycznych przyczyniają się do upiększenia tego tak uroczystego dnia dla naszych strażaków. Równocześnie właściciel kina „Orzeł” przyczynił się filmem o wielkiej wartości, to też radzimy Szanownemu Obywatelstwu zwiedzenie wszystkiego. Dokładny program jutro do łaskawej wiadomości podamy.

149 TYSIECY BEZROBOTNYCH.

Warszawa. (Tel.) Według danych statystycznych liczba bezrobotnych w dniu 26 lipca wynosiła 149.000 osób.

W innych państwach, gdzie również przedsiębrano, jak u nas, akcje sanacyjne, sprawa ta przedstawia się w bardziej jeszcze złym świetle.

Np. w Austrii podczas akcji sanacyjnej we wrześniu liczba bezrobotnych wynosiła 40.000, w grudniu postąpiła do 69.000 osób. W lutym zaś następnego roku 100.000 i doszła aż do liczby 154.000 osób. Dopiero od stycznia br. zaznaczyła się niewielka zmniejsza.

W Czechosłowacji liczba bezrobotnych wynosiła przed sanacją 20.000. W styczniu 1923 r. doszła ta liczba do 254.000, w marcu do 370.000, a więc w chwili dla akcji sanacyjnej najcięższej. Dopiero od stycznia br. zmniejsza się ilość bezrobotnych, jednak pomimo tego w kwietniu br. stan bezrobotnych wynosił 140.000.

W Niemczech sprawa ta przedstawia się jeszcze gorzej. W grudniu 1923 r. liczba bezrobotnych doszła do 1.304.000. Po przeprowadzonej sanacji liczba bezrobotnych się zmniejsza. Podczas gdy w styczniu br. wynosiła jeszcze 1.168.000, to w maju spadła do 317.000.

Stwierdzić należy, że ten stan rzeczy nie przedstawia się tylko w państwach o słabej walucie tak niekorzystnie, lecz także i w innych państwach o walucie zdrowej. Np. w Anglii w połowie 1921 r. wynosiła liczba bezrobotnych z górą 2 miliony. Od tej chwili jednak spada, lecz tak powoli, że w maju br. wynosiła jeszcze 1.088.000.

UROCZYSTOŚĆ POŚWIECENIA SZTANDARU PLACÓWKI ZWIĄZKU HALLERCZYKÓW W GRUDZIĄDZU.

W niedzielę dnia 10 sierpnia br. odbędzie się uroczysty akt poświęcenia sztandaru Placówki Związku Hallerczyków w Grudziądzu.

Program uroczystości następujący:

O godz. 10 zbiórka placówki przed mieszkaniem prezesa na ulicy Koszarowej nr. 19 o godz. 10.15 wymsarz placówki z sztandarem na miejsce zbiórki przez miasto do Bazaru ul. Moniuszki, o godz. 11-ej zbiórka przedstawicieli i deleg. Tow. z sztandarami w ogrodzie Bazaru, o godz. 12-ej wymsarz do kościoła garnizonowego, gdzie odbędzie się uroczyste nabożeństwo, poświęcenie sztandaru dokona ks. kap. Rydlewski pochłód z kościoła do Bazaru ulica Moniuszki na salach uroczyste posiedzenie oraz wbijanie gwóźdź pamiątkowych po zamknięciu wspólny śpiew „Nie damy ziemi skąd nasz ród” i wspólny obiad, o godz. 8-ej Bal do rana na salach Bazaru.

Coraz częściej odbywają się poświęcenia sztandarów.

Największy dziejowy film polski

„Miłość przez Ogień i Krew”

już nadszedł i wyświetla go od dziś KINO „ORZEŁ”

wokoło których skupia się brat błękitna, by pracować dla Ojczyzny. Jak wówczas na głos wodza błękitnego „do boju” bieżą ruszono gromadnie, by stanąć pod sztandarem błękitnego wodza, silnie liczebnie z silną wiarą w zwycięstwo posłaliśmy w krwawe boje na śmierć lub zwycięstwo z hasłem wpisaniem na sztandarze „dla Ciebie Polsko i dla Twej Chwały” i zwyciężyliśmy.

Sądźmy, że Szanowne Społeczeństwo miasta Grudziądza i okolicy, zechce manifestacyjnie zadokumentować swą sympatię dla byłych bohaterów z pod Rarańcy Kaniowa oraz tych którzy się w największej mierze przyczynili do „Cudu nad Wisłą” i udekorują w dniu tak uroczystym i wielkim dla nich, swoje domy barwami narodowymi oraz pośpieszą im gremio na bal, który odbędzie się w tym dniu na salach Bazaru przy ulicy Moniuszki o godz. 8. wiecz. pod protektorem przedstawicieli władz i wybitnego obywatelstwa.

Za Zarząd Walczak.

—** Zawody Okręgu III, Dzielnicy Pomorskiej Zw. Tow. Gimn. „Sokół”. W niedzielę, dnia 10 sierpnia urządził Okręg III, w Grudziądzu zawody okrugowe na boisku koszarowym Ks. Świętopełka ul. Chelmińska (na końcu linii tramwajowej). Początek zawodów o godz. 3.30 popoł.

Szanowne Obywatelstwo Grudziądza i okolicy, które interesuje się sportem, a szczególnie postępem Sokola naszego, (tego pioniera towarzystw wychowawczych), gorąco zachęcamy i zapraszamy do licznego udziału, a tem i poparcia szczytnych usiłowań Sokola. Kto więc może, niechaj w niedzielę podaży na zawody sokolskie.

—** Kronika policyjna. Za podburzanie do strajku aresztowała dziś policja dwóch osobników. Ponadto 2 za przekroczenie granicy i 1 za pijaństwo.

—** Związek dzieci w lesie. W lesie przy drodze do Maruszy znaleziono zwłoki 1-rocznego dziecka, znajdującego się w rozkładzie. Śledztwo w toku.

—** Miesięczne zebranie członków Tow. Powstańców i Wojaków w Grudziądzu odbyło się dnia 5 bm. o godz. 8-mej wieczorem w sali Bazaru przy obecności kilkudziesięciu członków. Zebraniu przewodniczył z powodu nieobecności chorożego prezesa ks. kan. Łukaszkiewicz, kierownik sekcji kulturalno-oświat. Towarzystwa. Po zagajeniu i odczytaniu protokołu z ostatniego zebrania przemawiał ks. kan. Łukaszkiewicz w treściwych ujętych słowach o ważności i celach organizacji Towarzystw Powstańców i Wojaków, wskazując na zagrożone z trzech stron położenie Pomorza i stawiając najważniejszą obowiązką każdego Powstańca i Wojaka, który powinien budzić kulturę patriotyzmu, kształcić się fizycznie, utrzymywać karność i waleczność o tem, jaką ma godność. Przemówienie to trwało blisko godzinę i przez obecnych przyjęte zostało z silnym oklaskiem, co świadczyło o dobrym zrozumieniu sprawy.

W dalszym porządku obrad jednomyślnie zdecydowano o terminie **walnego zebrania rocznego**, które się odbyć ma we wtorek, dnia 2-go września br. Podano do wiadomości podziękowanie ze strony Zarządu Okręgowego, wyrażone z okazji licznego udziału w Obchodzie Grunwaldzkim przez członków Towarzystw Wojaków.

W wolnych głosach omówiono szereg spraw wewnętrznej organizacji i gospodarki Towarzystwa, a także i sprawę dalszego rozwoju sekcji sportowej, która w tym względzie

daleko już postąpiła. Posiada bowiem 3 drużyny piłki nożnej oraz klub bokserski, które biorą już udział w popisach i innych klubami sportowymi. W dalszym ciągu utworzono sekcję śpiewu i klub szachistów. Obrady zakończyły się o godz. 10.30 na wspólnym odśpiewaniu Roty.

Zarząd.

—** W sprawie zaliczeń kolejowych przez P. K. O. Na skutek porozumienia P. K. O. z Min. Kolei Żel., zaliczenia kolejowe mogą być wpłacane przez kasy kolejowe bezpośrednio na rachunek wysyłającego. W tym celu osoby wysyłające towar winny do listu przewozowego dołączyć blankiet nadawczy P. K. O.

—** Stancje dla uczennic. W celu zapewnienia uczniom i uczennicom tutejszej szkoły Handlowej odpowiedniego umieszczenia i opieki domowej, upraszam wszystkich, mających zamiar trzymać uczniów na stancji, aby do 25 bm. zgłosili utnienie lub pisemnie swe adresy z podaniem warunków. Zgłoszenia przyjmuje Związek Towarzystw Kupieckich na Pomorzu, ul. Wybickiego 31.

—** Podziękowanie. Dla ubogich z Małego Tarpna złożyli ofiarę: Firma Skowroński Grudziądz 10 ctr. węgla i 5 ctr. drzewa i dla Towarzystw przy zakupie zimowego opału 10-12 proc. niżki, p. Jezierski z Nowej Wsi 40 f. żytniej maki i 70 f. grochu; na przyjęcie dzieci do I. komunji św. p. Gussmann materiał na sukienkę, halkę i wstążkę, p. Jarczyńska sukienkę, halkę, 3 p. majtek, koszule i trzewiki.

Wszystkim ofiarodawcom składa serdeczne podziękowanie w imieniu ubogich Zarząd Tow. św. Wincentego a Paulo.

—** Podziękowanie. Tow. Gimn. Sokół w Grudziądzu składa niniejszem najserdeczniejsze podziękowanie Szanownemu Obywatelstwu, które na ręce skarbnika drh. Maćkowskiego złożyło dary w gotówce, a którą zużytkowaliśmy na wysyłkę drużyny naszej ćwiczącej obojga pici na zlot dzielnicowy do Bydgoszczy.

Przy tej okazji donosimy fakt, godny naśladowania: dyrektor Banku Zw. Tow. Kupieck. na Pom. p. Pacoszyński, ofiarował większą sumę na ubranie ćwiczebne dla naszego druha, który jest czynny u p. P. Ofiarodawcy należy się szczególna podzięką ale i uznanie. Oby p. Pacoszyński miał w grodzie naszym bardzo licznych naśladowców, boć niestety bardzo wiele młodych którzy mają najlepszą wolę i chęć ubrania ćwiczebnego kupić sobie nie mogą. Stąd więc apelujemy do pp. Pryncypałów z gorącą prośbą o łaskawe poparcie naszych dążeń.

Czołem! Zarząd Gniazda Grudziądza.

Ruch towarzystw.

—(rt) Tow. Śpiewu „Lutnia”. Dzisiaj o godz. 8-ej wieczorem lekcja chóru mieszanego.

W niedzielę zapowiadana wycieczka do Gródka. Wyjazd z Grudziądza o 10.35 rano pociągiem do Łaskowic.

ZARZĄD.

— „Miłość przez ogień i krew”. — Pod tym tytułem wyświetla dziś i dni następne kino „ORZEŁ” największy dziejowy film polski.

Cała akcja rozgrywała się w czasie walk pod Warszawą w sierpniu 1920 r. O obraz ten powinien każdy Polak wiedzieć. Jednocześnie dyrektora kino „ORZEŁ” zawiadamia, że pomimo olbrzymich kosztów w nabyciu powyższego obrazu, ceny nie podwyższyła, lecz nawet orkiestrę powiększyła. Prosimy również zwrócić uwagę na dzisiejsze nasze ogłoszenie.

Z Pomorza.

—** ŚWIECIE. (Śmierć podczas kąpiel). Podczas kąpania się utonęła 11-letnia córka chałupnika Simona Maszala.

—** KOŚCIERZYNA. (Ze szkoły Gospodarstwa Wiejskiego i Państw. Szkoły Przem. Lud.). Zapisy do szkoły Gospodarstwa Wiejskiego i Państwowej Szkoły Przemysłu Ludowego na Kaszubach w Kościerzynie, przyjmuje zarząd szkoły do 20 sierpnia. Szkoła zapewni niezamierzonym ulgi, a zupełnie biędnym rezerwuje bezpłatne pomieszczenie w internacie. Warunki przyjęcia: ukończenie 14 rok życia — ukończenie co najmniej 7 klas szkoły powszechnej. — Do wpisu przedłożyć świadectwa: a) szkolne, b) chrztu, c) szczepienia ospy, d) moralności (to ostatnie, gdy uczeń ukończył szkołę przed 1924 rokiem). — Bliższych wyjaśnień udziela zarząd szkoły. Na kurs koszykarski mogą być przyjęci kalecy, ale o zdrowych rękach. Ze względu na społeczne znaczenie wymienionych szkół, uprasza się wszystkie redakcje o przedrukowanie powyższego.

—** CHOJNICE. (Kradzież). Dwóch urwiszów, niejacy Wegner i Dähnert, skradli w środę po południu pewnej kobicie przy placu Piastowskim wielkie prześcieradło. Chłopaków oddano policji.

(Zatrucie mięsem). „Dzien. Pomorski” donosi, że w Chojnicach leczy się około 100 osób, które zachorowały wskutek zatrucia mięsem.

—** CZERSK. (Papierosy gdańskie). Rozpoczęły się tu obecnie znowu wędrowki ludu z Czerska i okolicy z grzybami i jagodami do Gdańska. Można im zarobek szczerze życzyć, gdyby na powrotnej drodze nie byli obławowani gdańską tabaką i papierosami. Już dosyć kolejarze nawiozą takowych w nasze strony. W Czersku w każdym składzie możn otrzymać nieoclonę gdańskie paierosy rozmaitych gatunków, z ustnikiem i bez ustnika. Kontrola, jak widać zawsze jeszcze jest u nas niestety słaba.

—** PUCK. (Hydroplany włoskie w Pucku). Trzy hydroaeroplany wojskowe włoskiego typu „Savoia”, znajdujące się obecnie w Amsterdamie, polecą wybrzeżami morza Północnego i Bałtyckiego do Pucka, gdzie wylądują. Hydroplanami kierują trzej wyżsi oficerowie lotnictwa włoskiego. Nie jest rzeczą nieprawdopodobną, że z Pucka hydroplany te polecą wzdłuż Wisły do Warszawy. Hydroplany „Savoia” mają piękną kartę w dziejach wojny światowej, gdyż odegrały wybitną rolę w walkach o ochronę morza Śródziemnego. Po wojnie jeden z hydroplanów włoskich tego typu, udoskonalony jeszcze, dokonał wspaniałego rajdu, przelatując wielokrotnie nad ładami Europy. Znany jest również fakt, że aparaty wzmiankowane odbyły już czterokrotnie drogę powrotną z Włoch do Kopenhagi.

Z całej Polski.

—* WARSZAWA. (Kolejarze obawiają się redukcji). Wśród robotników kolejowych rozszalała się pogłoska, o zamierzonej rzekomo redukcji robotników w warsztatach o 10 procent. Pod wrażeniem pogłosek tych robotnicy zwracają się do Związków swoich z prośbą o zaproponowanie Min. Kolei Żel. nieuskrętnienia redukcji, natomiast w razie potrzeby zatrzymać wszystkich robotników bez stosowania obecnie pracy powojennej.

—* WARSZAWA. (O nowe gimnazjum żydowskie w Warszawie). Żydowska Organizacja Szkolna zwróciła się do kuratora warszawskiego okr. naukowego z prośbą o zezwolenie na otwarcie w zbliżającym się roku szkolnym gimnazjum z wykładem w języku żydowskim.

Pobyty Pana Prezydenta Rzeczypospolitej w powiecie chojnickim.

(Od własnego korespondenta)

WRAŻENIE OGÓLNE.

Najbardziej na zachód posunięty powiat pomorski, chojnicki, przyjął Najwyższego Dostojnika Państwa tak entuzjastycznie, tak serdecznie, tak mile i takie masy ludności gromadziły się po wioskach, przez które przejeżdżał lub zatrzymywał się orszak, że uczestnicy przez cały czas objazdu pozostawali pod wrażeniem, że powiat ten stanowić musi opokę polskości, o której patriotyzm rozbija się wraże fale, bijące z zachodu w naszą naszą państwowość. To wrażenie ujawniało się bardziej spotęgowane, gdy zważyliśmy, że np. do Brus Kaszub z Człuchowskiego itd. 50 kilometrów odbyli drogę piechotą, ażeby widzieć Najwyższego Dostojnika, zapewnić go o swym przywiązaniu i jak synowie z ojcem podzielić się z nim troskami, żałami i radością.

Pobyty pana Prezydenta tem większego przybiera znaczenia wobec faktu historycznego, że ni w czasach wojennych krzyżackich ni za czasów królowania żaden monarcha, żaden najwyższy zwierzchnik naszej państwowości zawitał do miasta Chojnice. Dopiero prezydent wolnej i niepodległej Rzeczypospolitej Stanisław Wojciechowski jako najwyższy reprezentant naszej państwowości zaszczyca Chojnice swą obecnością.

POWALKI.

O godzinie 11.30 wyruszamy z Chojnic i za jakie 20 minut docieramy do pierwszej wioski Powalki, gdzie Pan Prezydent zatrzymuje się przed osadą p. Jana Sarnowskiego. Na czele licznie zebranych mieszkańców wioski i okolicy wita p. sołtys Wojciechewicz gorącymi słowami zwierzchnika państwa. W płynnej przemowie zapewnia on, że radosne uczucia wzbierają serca, gdy witać może w imieniu ludności po raz pierwszy polskiego Najwyższego Dostojnika. Wzruszony z łzami w oczach wznosi okrzyki na cześć gościa i Rzeczypospolitej.

Dzieci szkolne pod batutą p. nauczyciela Guskięgo śpiewają, zaszczyt przynosząc nauczycielowi, a wzruszając słuchaczy. Pan Sarnowski następnie oprowadza pana Prezydenta po gospodarstwie. P. Prezydent interesuje się jego rodziną i daje sobie przedstawić dzieci państwa Sarnowskich. Wśród hymnu gromkiego, który intonują wszyscy zebrani „Jeszcze Polska nie zginęła” udajemy się w dalszą podróż.

Mijamy Zbeninę, jeden z pierwszych majątków, wykupionych przed laty 20 przeszło z rąk niemieckich. Zatrzymujemy się w Męczykalach, gdzie Panu Prezydentowi wręczają kwiaty i jesteśmy

W BRUSACH.

U wejścia do wioski ustawione są w szeregach delegacje z sąsiednich wiosek i towarzystwa. Osobno delegacja z ziemi człuchowskiej, w której imieniu przemawia ks. dziekan Szulc. Zasłużony ten o sprawę katolicką i polską działacz na ulwie narodowej, więziony przez Niemców, wita pana Prezydenta przemową nacechowaną głębokim patriotyzmem i zaufaniem w serdeczne uczucia p. Prezydenta dla Kaszubów:

PRZEMÓWIENIE PLEBANA KONARSKIEGO KS. ALFFONSA SZULCA.

Najdostojniejszy Panie! Prezydencie!

Przybyłeś do powiatu chojnickiego, aby go odwiedzić a mieszkańców jego na duchu pokrzepić!

Do powiatu tego przyłączony jednakowoż został odcinek powiatu człuchowskiego, który przypała Polsce.

Do odcinka tego z przyczyn od nas niezależnych, nie mogłem wstąpić.

Tedy my jako nas widzisz, pośpieszyliśmy dotąd, aby w dostojnej Twej osobie powitać Majestat Matki naszej Ojczyzny.

Piękny kawał kraju my przedstawiamy, wysunięty na zachód, otoczony z trzech stron wrażą siłą. Reszta to ongi starostwa szczecińskiego z czasów Świętopełków, utrzymana ta polskość komturji człuchowskiej z czasów krzyżackich, ludność to polsko - kaszubska, biedna, lecz bitna, w czasach dawnej Rzeczypospolitej niejednokrotnie kłopotem dla naszego odznaczenia, wreszcie w niewoli niemieckiej trzymająca się swych duszpasterzy wiernie, aby nie utracić wiary i narodowości. — W tych ciężkich czasach na proboszczów swych ona patrzyła, jak na swych wodzów, przez Boga mu danych.

Niech Cię tedy nie dziwi, Dostojny Panie, że i dziś przemawia w imieniu tych jedenastu tysięcy patriotów kapłan.

Ten, który za czasów pruskich przewodniczył komitetowi powiatowemu, w czasie pruskiej przewrotności na czele stał starostą o pozyskanie szmatu ziemi tej dla macierzy, a za to wzięcia zakosztował, ten oto ma to wielkie szczęście i znaczny zaszczyt, uratowanych przedstawić przedstawicielowi Najjaśniejszej Matki Ojczyzny.

Przy okazji tej niechże mi wolno będzie wyrazić jedną prośbę gorącą, streszczającą się w tem zdaniu:

„Polsko, nie traktuj odcinka naszego jako ciężaru bezużytecznego, lecz przytul nas, działaj na nas do macierzyńskiego serca swego, a opiekuj się nami, jako częścią swą, która w przyszłości rozrośnie się musi!”

Do rąk zaś Twoich Panie Prezydencie, składamy memoriał o położeniu naszym, potrzebach i koniecznościach naszych z synowskim zaufaniem, iż wyczytawszy się w słowa owe, stanowiące treść ostatnich wieców naszych ogólnoparafialnych, uczynisz co będzie możebne dla dobra ludu naszego kochanego.

Kończąc, a Was, bracia moi mili proszę, abyście razem ze mną i ze wszystkimi tu zebranymi z piersi wzbudzonych miłością ku Bogu i Ojczyźnie, wnieśli okrzyk trzykrotny na cześć naszej Matki Najukochańszej i przedstawiciela Jej blasku i Majestatu:

„Najjaśniejsza Rzeczypospolita Polska i Syn Jej pierwszy. Najdostojniejszy Pan Prezydent, niech nam żyja!”

Ksiądz dziekan Szulc wręcza memoriał a do nim

przemawia wójt Kiedrowski z Brzeźna. Przemawia on w imieniu Kaszubów człuchowskich, z których wielką część odbyła podróż piechotą 50 kilometrów, ażeby tylko widzieć i wynurzyć swe żale Najwyższemu Reprezentantowi Rzeczypospolitej. Z mowy tej bije gorące uczucie i miłość do Ojczyzny i zaufania do tego, do którego słowa swe zwracał.

PRZEMÓWIENIE WÓJTY P. LEW KIEDROWSKIEGO Z BRZEŻNA.

Najdostojniejszy Panie!

Kiedy rozeszła się wieść, że Ty Panie Przedstawicielu Majestatu Najjaśniejszej Rzeczypospolitej staniesz na ziemi powiatu naszego, natenczas żywa, nieklamana radość zapanała między nami „gochami” jak nas najbardziej wysuniętych na zachód Kaszubów nazywają. I nie dziw, że się radujemy, bo oto nam, którzy z braku wszelkich środków komunikacyjnych prawie że zupełnie odcięci jesteśmy od serca Matki Ojczyzny, tak bardzo brak tego gorącego blasku, jaki Ty Najdostojniejszy Panie wnosisz między nas jako Przedstawiciel tego matczynego Majestatu. Chociaż nie mamy tego szczęścia, abyśmy Cię powitali u nas to przecież za zaszczyt sobie to poczytujemy że wolno nam Cię przyjmować choć tylko u progu naszej ubogiej a przecież tak nawskroś polskiej chaty kaszubskiej Ogrzani tym blaskiem Majestatu naszej Matki Ojczyzny, jaki dziś między nami roztańcza, ślubujemy Ci, Dostojny Panie, że i nadal jako wierni synowie trwać będziemy na wysuniętych placówce, pełniąc straż nad bezpieczeństwem Matki Ojczyzny i tej wiary światła, za którą nasi ojcowie tak hojnie krwią swoją szafowali. Te do serca cisnące się uczucia wyrażam w okrzyku: „Najwierniejszy Syn naszej Matki Ojczyzny, nasz Brat najstarszy, Najdostojniejszy Pan Prezydent niech żyje!”

Widocznie wzruszony dziękuje pan Prezydent p. Kiedrowskiemu, ks. dziekan Szulc przedstawia teraz delegację. Z Borowego, Borzyszków, Konarzyna i Skonnegac. Za gniazdo sokole Konarzyna, składa raport pan prezes Stanisław Zieliński.

Wójt Brus, p. Januszewski przemawia, dając wyraz niezłomnej woli przyznawania się do polskości i wznosi okrzyki na p. Prezydenta i Rzeczypospolitej a kwiaty wręczają dzieci. Córeczka p. insp. szkolnego Hoffmanna recytuje śmiało piękny wierszyk. Wzdłuż szeregów bruskich towarzystw: kupców samodzielnich, restauratorów, Rady gminnej, towarzystw kościelnych, tow. powstańców i wojaków (por. rez. Wróblewski), Sokół, tow. śpiewu, pocztowców, towarzystwa rolniczego i delegacji Skonnegac udaje się pan Prezydent do kościoła, gdzie ks. prob. Gruening zwraca się do niego z następującym przemówieniem:

MOWA KS. PROB. GRUENINGA.

Panie Prezydencie! Przybyłeś do tej obszernej świątyni w dniu Przemienienia Pańskiego. Niech ta okoliczność będzie zapowiedzią rozwoju i pomyślności dla Państwa. Już Bóg miłosierny przemienił nasz smutek niewoli w radość zmartwychwstania, już mamy wolną i niepodległą Polskę. Teraz nikt nie śmie nas tu poniewierać, nikt nie śmie nam zabierać mowy polskiej i rugować nas z ziemi praocjów naszych. A dziś jesteśmy niezmiernie uszczęśliwieni, bo w Twej najdostojniejszej Osobie na własne oczy widzimy Majestat Rzeczypospolitej Polskiej! Jest to dla nas chwila radości, historyczna. Wrażenia tego nie zatrzeć nie zdoła. Jesteśmy może podejrziwymi, może nie tak łatwo zapalnymi, jak w innych dzielnicach, ale skoro kogo pokochamy, to szczerze i stale. Jako duszpasterz tej 9 tysięcy dusz liczącej parafii, jako patron 20 towarzystw zaręczęć mogę, że pochylamy czoła i sztachary przed Głową Państwa, ślubując posłuszeństwo i wierność. Chcąc być sami gospodarzami na tej kaszubskiej ziemi a nie wyrobnikami wrogów, stać będziemy mocno na straży kresów zachodnich. Za Twoją wskazówką, dostojny a miły Gościu, chcemy tu na Pomorzu szerzyć kulturę wiedzy i moralności, bo naszym hasłem: „Bóg i Ojczyzna!”. Dlatego dziś wspólnie śpiewamy gorące modły do Boga Wszechmogącego, aby raczył przemienić serca Polski obywateli, żeby się stali wiernymi synami Kościoła i Ojczyzny.

Podkreślić tu należy śpiew chóru męskiego, a mianowicie dzieci szkolnych pod batutą nauczyciela p. Chmurzyńskiego, które Derdowskiego

„Nigdy do zgbie

Ne przyjdą Kaszube”

z taką werwą i z taką śpiewają pewnością, że wzruszają nawet obywateli z różnemi popisami święte. Ta pieśń, ten entuzjazm tej pieśni, te śmiejące się oczy dzieci kaszubskich są najpiękniejszym momentem z objazdu.

W plebanji pokrzepia się świta i udaje się następnie wśród niemiłkających okrzyków w dalszą podróż

do WIELKICH CHELMÓW

do szambelanostwa Sikorskich, gdzie pan Prezydent zasiał się śniadaniem i spoczywa dwie godziny. Prasa atoli zwiędza wieść i korzysta z uprzejmej gościnności kołodzieja p. Kuklińskiego, gdzie jego córka Salomea raczy ją dobrym kaszubskim obiadem, za co jej kole-dzy obiecują „wsadzić ją w gazetę” co niniejszem czynimy.

Punktualnie o godzinie 3.30 po południu ruszamy w dalszą podróż przez Czersk, Brusy, Zalesie, Lubnię, do WIELA,

parafii zasłużonego patrioty i działacza narodowego ks. prob. Szydlika. W otoczeniu duchowieństwa prowadzi ten duszpasterz p. Prezydenta do kościoła, przepelnionego tłumami przybyłych wiernych. Po modlach odprawionych przed ołtarzem zwraca się następnie ks. prob. do Wysokiego Gościa z następującymi słowami:

PRZEMÓWIENIE KS. PROB. SZYDLIKA.

Przyjmij, Najjaśniejszy Panie Prezydencie, jako Przedstawiciel Najjaśniejszej Rzeczypospolitej Polskiej nasze najgłębsze poszanowanie, cześć i pokłony. W historii polskiej po raz pierwszy widzi Najwyższego Dostojnika ta tu ziemia. Zawsze panował kontakt między Wielą a Warszawą. August III. mianował, jak kronika donosi, Langowskiego proboszcza

czem tutejszej parafii. Ludność Wiele zawsze pozostawała mimo burz i nawałów wiarna polskości i kościołowi. W przyszłości, tak ma być i będzie, a stosunek ten ma utrwalic Kalwarię, którą rozpocząłem budować na cześć wojaków. Do tej budowy przyczynił się każdy rzemieślnik, robotnik, gospodarz, wojak, który przysyłał swe grosze, zaoszczędzając je od szczyplęgo żołądka. 15 kaplic jest wybudowanych w głównych zarysach.

Panie Prezydencie! Ta Kalwaria ma być w przyszłości ostoją wiary katolickiej i życia polsko narodowego.

W końcu zapewnia ks. proboszcz o przywiązaniu kaszubskiej ludności do Polski. Dusza Kaszubska, mówi, przechodzi z niewoli wrażeń do swobody wszechpotężnego państwa polskiego i ta dusza Kaszubska staje teraz pod potężną opieką sztandaru Białego Orła. Tak nam dopomóż Bóg.

Po przemówieniu intonują wszyscy „Boże coś Polskę”.

Po przemówieniu intonują wszyscy „Boże coś Polskę”.

ZWIEDZENIE KALWARJI.

Tłumy nieprzejrzane oczekują pana Prezydenta przed kościołem, który wzdłuż szpaleru dziewcząt z palmami opuszcza kościół. Okrzyków na jego cześć nie ma końca. Zdaje się, że mieszkańcy wszystkich sąsiednich wiosek są obecni. Gdy ks. proboszcz podkreślał, że parafia jego liczy 11000 dusz, to nieomal wszyscy stanęli, by hołd wyrazić Reprezentantowi naszej Polski.

Dzieci szkolne śpiewają Rote, i wręczają kwiaty, a wójt p. Rekowski wita p. Prezydenta.

Gospodarze stawili powózki i co najlepsze konie i udajemy się teraz na zwiedzenie Kalwarii. Pan Prezydent zachwycony tak okolicą i krajobrazem idzie szwajcarskim jak wykonaniem artystycznym kapliczek, pomysłu p. profesora Durka, który udziela też objaśnień. (Wasz korespondent poprosił p. profesora o szczegółowy opis Kalwarii i wykonanych wysoce artystycznych robót. P. profesor łaskaw był przyrzec przysłanie opisu, tak że czytelnicy Gł. Pomorskiego niebawem zaznajomić się będą mogli z jednym z najpiękniejszych, monumentów w Polsce, którym ks. prob. Szydlik postawił sobie pomnik na wsze czasy).

Wracając z Kalwarii, raczyny się śniadaniem w probostwie i oglądamy bramy artystyczne i dekoracje wioski, które są pomysłu kupca, gdy się nie mylimy p. Zakrzewskiego.

Z ciężkłem sercem żegnamy ten cudowny zakątek kaszubski i udajemy się w dalszą podróż

DO CZERSKA.

Mijamy pięknie udekorowane wioski Karlin, Mokr Malachyn. Wszędzie ludność i dzieci. Choć tylko w dzieci chcą Najwyższego Dostojnika.

Gdy w opisie moim z Chojnic, mówiąc o dekoracjach i bramach powitalnych podkreślałem, że miasto to wżorem być mogło dla dekoratorów architektonicznych, to także Czersk, wieś licząca około 8000 mieszkańców, nie ustępowała miejsca Chojnicom. Bramy i dekoracje domów pierwszorzędną pod względem oryginalności. Nie trzymano się szematów banalnych i nudnych, lecz każde towarzystwo — czyto Sokół, czy kolejarze, czy organizacje robotnicze prześcigały się w pomysłowości i oryginalności.

U wejścia do wsi zdaje raport za tow. powstańców i wojaków p. por. Kuc. Wojacy i powstańcy tworzą oddział kompanię honorową p. Prezydenta, który wzdłuż szeregów wszystkich towarzystw i organizacji Czerska i okolicy udaje się przed Ratusz, gdzie krótka przemowa dając wyraz uczuciom radości i hołdu wita Dostojnego Gościa pan wójt Zietara.

Od Ratusza udają się wszyscy do kościoła, gdzie od Ołtarza ks. proboszcz Stenger po odprawionych modłach przemawia do pana Prezydenta.

Po nabożeństwie kościelnym następuje zwiedzenie fabryki listów. W fabryce tej wre praca. Pan Prezydent interesuje się szczegółami fabrykacji, zapytuje robotników i informuje się szczegółowo. Wśród dźwięków orkiestry intonującej hymn narodowy, opuszczamy Czersk, by udać się z powrotem przez Rytyl do Chojnic.

PRZEMÓWIENIE P. PRZEWODNICZĄCEGO RADY MIEJSKIEJ KOPICKIEGO W RATUSZU W CHOJNICACH 6. h. m.

Panie Prezydencie!

Już raz miałem zaszczyt przemawiać przed Tobą, przedstawicielem Majestatu Rzeczypospolitej. Było to przed rokiem w sąsiednim powiecie kościernskim w wiosce Dziemianach. Wówczas obiecałem Dostojny Panie, nie zapomnieć o naszym chojnickim powiecie, o naszym mieście, gdyś miał prosić o zwiedzenie kiedyś do nas!

Dotrzymałeś, Panie Prezydencie słowa. Szczęśliwy jestem dzisiaj, że mogę imieniem Rady Miejskiej Chojnickiej jako jej przewodniczący, dziękować Ci za to i witać Cię całego serca w naszym grodzie.

Uchodź miasto nasze, jak Ci wiadomo, za najbardziej przez prusaka kłody zniemczone, miasto na zachodnich rubieżach naszej Ojczyzny.

Niemniej mogę zapewnić, że co do lojalności wobec Rzeczypospolitej i gorliwości w wypełnianiu obowiązków obywatelskich względem Ojczyzny i społeczeństwa nie daje się na sze miasto wyprzedzić przez żadne inne miasto ziem zachodnich.

Polskość kroczy u nas szybkim krokiem naprzód, co nasze zabiegi pod tym względem jeszcze nie zdziałały, to dokonana z biegiem czasu nasza polska ogólnie znana własność asymilowania obcoziemców, polaczona z naszą tolerancją, która w przeciwnieństwie do nieznosnej buty pruskiej nie odpycha lecz przyciąga. W każdym razie już dzisiaj wszyscy Chojniczanie bez różnicy i bez względu na wyznanie lub przekonanie polityczne wiernie się trzymają sztandaru naszej Rzeczypospolitej, i z głębi serca dziękują Jej Prezydentowi za pamięć o nas, okazaną nam swym przybyciem, wojując za pamięć o nas, okazaną nam swym przybyciem, wojując

Nasza Najjaśniejsza Rzeczypospolita i kochany Jej Prezydent Stanisław Wojciechowski niech nam żyja.

Z ostatniej chwili.

Wielka katastrofa kolejowa w Warszawie.

8 wagonów w wodzie.

Warszawa, 8. 8. (A. W.) Dziś o godz. 6 rano pociąg Wisły z powodu podmycia brzegu wykoleił się i 8 wagonów wpadło do wody. Ofiar w ludziach nie było.

Strajk na Górnym Śląsku zbliża się ku końcowi.

Warszawa, 7. 8. (AW). Dziś przez cały dzień trwały rokowania przedstawicieli Rządu z Ministrem Pracy p. Darowskim na czele i delegatami Związków Zawodowych Polskich. Chrześcijańsko - demokratycznych i niemieckich i przedstawicielami przemysłowców. Rokowania nie dały ostatecznego wyniku. Jutro w Katowicach odbędzie się kongres Rad Zagłogowych oraz zebranie wszystkich Związków Zawodowych i Robotniczych różnych kierunków. W zależności od stanowiska, jakie zajmą robotnicy nastąpi prawdopodobnie wyjazd ministra Darowskiego do Katowic. w celu ostatecznego za-

łatwienia zatargu w przemyśle górniczym. Można mieć nadzieję, że Związki Zawodowe dążyć będą do zlikwidowania strajku, wobec tego, że Rząd potwierdził deklarację, że przedłużenia godzin pracy w kopalniach są nie przewidywane.

Warszawa, 7. 8. (PAT.) W kopalniach zagłębia, które przedtem uległy agitacji komunistów i strajkowały, 90 proc. robotników podjęło wczoraj po południu pracę.

Warszawa 8. 8. (AW). Ogłoszone zostało rozp. Min. kolei że powołano Wojskową radę kolejową od 6. bm. na Górnym Śląsku.

Przywódca napadu na Stołbce ujęty.

Warszawa, 7. 8. (AW). „Kurier Czerwony” donosi, iż o- trzymano depeszę z Nowogródka, że ujęto jednego z przywódców napadu na Stołbce.

Centrala akcji komunistycznej w Polsce.

Warszawa, 7. 8. (PAT). Pisma popołudniowe donoszą, że policja polityczna po długiej i mozolnej obserwacji ustaliła, że w domu przy ulicy Królewskiej liczba 41 mieści się egzekutrywa partii komunistycznej w Polsce w mieszkaniu dyrektora Banku Cukrowniczego Antoniego Mucharskiego. Funkcjonariusze Policji, którzy wkroczyli do tego lokalu, zastali

szereg wybitnych działaczy komunistycznych, z których jeden wykończył tekst odezwy komunistycznej, nawołując do strajku powszechnego. Aresztowano właściciela Mucharskiego, jego żonę i brata Aleksandra Wacława Wróblewskiego i szeregi innych działaczy komunistycznych. Na miejscu znaleziono zapasy druków i odezw komunistycznych.

Groźny strajk w Gdańsku.

Gdańsk, 7. 8. (PAT). Strajk w porcie gdańskim rozszerzył się na wszystkie bez wyjątku przedsiębiorstwa.

Gdańsk, 7. 8. (AW). Wskutek strajku robotników portowych panuje zastój. Do robotników portowych przyłączył się

mają robotnicy budowlani. Podwyżka zarobku robotników portowych natrafia na duże trudności, gdyż koszt przeladunkowe w porcie gdańskim są wyższe niżeli w portach sąsiednich.

Gen. Nollet konferował z Mac Donaldem.

Londyn, 7. 8. (PAT). Minister wojny gen. Nollet odbył konferencję z premierem angielskim. Rozmowa dotyczyła prawdopodobnie sprawy ewakuacji wojskowej zagłębia Ruhry. W związku z tą sprawą agencja Havasa donosi co następuje: Według tezy francuskiej sprawa ewakuacji wojskowej zagłębia Ruhry obchodzi wyłącznie sprzymierzonych, albowiem w planie Davesa wyraźnie wyodrębniono tę kwestię. Francja — jak się zdaje — jest zdecydowana nie zgodzić się

na ewakuację zanim Niemcy nie złożą pewnych dowodów wyrażnej woli wykonania wszystkich zobowiązań, wypływających z planu Davesa, albo z traktatu wersalskiego. W szczególności Rzesza będzie musiała również wykonać swe zobowiązania w zakresie międzysojuszniczej kontroli wojskowej. Taka jest przynajmniej teza generała Nolleta, jaką miał rozwinąć przed Mac Donaldem. W obecnej chwili zdaje się być mało prawdopodobnym, aby konferencja miała się zakończyć jeszcze w bieżącym tygodniu.

POSIEDZENIE SEJMOWEJ KOMISJI SPRAW ZAGR.

Warszawa, 7. 8. (Pat). Dziś odbyło się posiedzenie sejmowej komisji spraw zagranicznych. Przewodniczący Dąbski oświadczył, że premier Grabski wyraził życzenie, aby komisja spraw zagranicznych wyłoniła na czas ferii letnich podkomisję, która utrzymywałaby stały kontakt z Ministerstwem Spraw Zagranicznych wobec całego szeregu ważnych zagadnień, rozstrzyganych obecnie na gruncie międzynarodowym. W dyskusji, która się wywiązała, zażądano określenia kompetencji nowej podkomisji. Po dyskusji okazało się, że podkomisja określonych kompetencji nie będzie posiadała, wobec czego większość członków komisji wypowiedziała się przeciwko utworzeniu podkomisji, zgadzając się na to, że w razie potrzeby należy zwołać komisję spraw zagr. Wobec tego przewodniczący pos. Dąbski zakończył dyskusję, oświadczając że jako przewodniczący komisji spraw zagr. będzie utrzymywał ścisły kontakt z Ministerstwem Spraw Zagr. i w razie potrzeby zwoła komisję spraw zagr.

Sprawa Jewelowsky'ego.

Gdańsk, 8. 8. (AW). W sprawie Jewelowsky'ego komisja zdekompletowana przez wystąpienie socjal-demokratycznej partii nie zabrała się w oznaczonym terminie.

Ze sportu.

Piłka nożna.

W ciągu ostatnich dni odbyły się jeszcze następujące zawody piłki nożnej:

W Warszawie: Polonia (Warszawa) — Czarni (Radom) 16:2 (8:1). Warszawianka (Warszawa) — Legia (Warszawa) 5:2 (3:0).

W Poznaniu: Cracovia (Kraków) — Warta (Poznań) 1:4 (1:2). Zawody prowadził zupełnie nieudolnie p. Waksman, który wykluczył w ciągu gry aż 3 graczy Cracovii, a to: Kałuży, Szperlinga i Przeworskiego. Niezadowolona publiczność opuściła przed końcem zawodów trybunę.

W Łodzi: Makkabi (Berni) — Ł. T. S. G. (Łódź) 5:0 (2:0). Makkabi (Berni) — Ł. K. S. (Łódź) 1:1 (0:0).

Stanowisko Primo de Rivery zachwiane.

Madryt, 8. 8. (AW). „Journal” donosi z Madrytu, że stanowisko Primo de Rivery jest poważnie zachwiane.

W czwartek ma się odbyć konferencja króla hiszpańskiego z Riwerą.

Król jest podobno niezadowolony z podróży do Marokko i sytuacji wojsk hiszpańskich w Afryce północnej.

Kongres robotników transportowych.

Berlin, 7. 8. (AW). Dziś o godz. 4 została otwarta w Hamburgu Międzynarodowa Konferencja robotników transportowych. Po przemówieniu powitalnym wybrano prezesa konfederacji angielskiej Roberta Williamsa.

W Warszawie nie podwyższono taryfy tramwajowej.

Warszawa, 7. 8. (AW). „Kurier Czerwony” podaje, że Ministerjum Spraw Wewn. oficjalnie uchyliło się od wniosku rady miejskiej, w sprawie podwyższenia taryfy tramwajowej do 20 groszy a tem samem pozostaje taryfa 15 groszy.

Napad na Kłajpedę.

Gdańsk, 8. 8. (AW). W sprawie zamachu na Kłajpedę zawiązana jest organizacja hitlerowska. Dalsze aresztowania są przewidziane.

W Przemyśle: Makkabi (Berni) — Polonia (Przemyśl) 7:0 (1:0).

Zawody warszawskie odbyły się o mistrzostwo klasy A. Warsz. Z. O. P. N., wszystkie inne jako towarzyskie. W niedzielę dnia 10 sierpnia br. odbędą się 17-te z rzędu zawody międzypaństwowe Polski w Warszawie w parku Sibińskiego. Tym razem przeciwnikiem będzie Finlandia. Pierwsze zawody z tym krajem, przegrała bardzo osłabiona reprezentacja Polski w stosunku 5:3 (3:0). Skład reprezentacyjnej drużyny Polski na niedzielne zawody nie został jeszcze ustalony. Kapitan Związkowy p. Obrubański wyznaczył aż 17 (!) kandydatów. Są nimi: Georlitz (I. F. C. Katowice); Domański (Warszawianka) — bramka; Olearczyk (Pogoń); Karasiak (Ł. K. S.); Markiewicz (Wisła) — obrona; Kuchar Wacek (Pogoń); Spółka (Warta); Hanke (Pogoń); Loth Stefan

(Polonia); Bułanow II (Polonia) — pomoc; Adamek (Wisła); Słonecki (Pogoń); Bacz (Pogoń); Reymann Henryk (Wisła); Kowalski (Wisła); Müller (Czarni) — napad.

Skład kandydatów jest dalszym dowodem nieudolności polskiego kapitana związkowego. Dlaczego p. Obrubański pominał w składzie kandydatów graczy Cracovii, Garbiena z Pogoń i Stalińskiego z Warty — niewiadomo. (en-er).

Z ruchu gniazd sokolich.

OKREG III. DZIELN. POM. ZW. SOKOŁÓW

urządza w niedzielę dnia 10 sierpnia 1924, na boisku koszar przy ul. Chełmińskiej Zawody lekko-atletyczne o nagrody. Na program składają się:

Dla druhów: 1) Biegi na 100, 200, 1500 mtr. dla jednostek i bieg rozstawny na 1600 mtr. (800, 400, 200, 100).

2) Skoki: z rozb. w dal, w wyż., o tyczce i trójskok.

3) Rzuty: oszczepem, dyskiem, granatem i pchnięcie kulą 7½ kl.

4) Pięciobój: biegi na 200, 1500 mtr., skok w dal, rzut dyskiem i oszczepem.

Dla druchów: Bieg na 60 mtr., skok w dal z rozb., skok w wyż., rzut piłką krokietową i ew. równoważne.

Początek zawodów o godz. 3, 30 popoł. Przedboje o godz. 9 rano.

Czołem!

Zarząd Okr. III

Sprawy społeczno-gospodarcze.

— W SPRAWIE FUNDUSZU BEZROBOCIA. Dnia 11-go bm. odbędzie się w Minist. Pracy konsultacja międzyministerjalna w sprawie projektu rozporządzenia rządowego, dotyczącego Zarządu Głównego Funduszu Bezrobocia. Projekt ten przewiduje skład Zarządu tego z przedstawicieli ministerstw pracy i skarbu, oraz po 6-ciu przedstawicielami związków pracodawców, robotników i zarządów miejskich.

— PROJEKT OBNIEŻENIA OPŁAT WYWOZOWYCH OD SZMAT. Wobec zupełnego zastój w dziedzinie eksportu szmat, co eksporterzy tłumaczą wysokością opłat wywozowych, wynoszących obecnie 1500 zł. od wagonu — w sferach rządowych rozpatrywana jest sprawa obniżenia tych opłat wywozowych do 300 złotych od wagonu i to uważają za stawkę maksymalną. Jak nas informują, tak znaczna redukcja nie nastąpi, natomiast przewidywana jest zniżka z 1500 zł. na 800 zł. od wagonu.

— WYDOBYCIE WĘGLA I ROPY NAFT. W BASENIE DONIECKIM. Według statystyki sowieckiej w Basenie Donieckim wydobyto w lutym 1924 roku 55,86 milj. pudów węgla kamiennego, w marcu — 54,09 milj. pud. Ropy naftowej wydobyto w lutym rb. — 26,93 milj. pudów, w marcu br. — 28,53 milj. pud. W przemyśle metalowym czynnych było w roku bież. pieców martenowskich (marzec 1924 r.) — 58 i innych pieców w tym samym okresie — 34.

— IMPORTOWANIE DO POLSKI WYROBÓW Z BIAŁEGO ZŁOTA. Na rynku polskim pojawiły się importowane z Ameryki wyroby z białego złota, które są stopem złota z niklem lub paladem. Wobec tego, że ustawy probierczej rosyjskiej i austriackiej obowiązujące u nas dotychczas nie uznawały tego typu stopy, Główny Urząd Probierczy przystąpił do opracowania rozporządzenia rządowego, zmieniającego artykuł 512 ustawy probierczej rosyjskiej. Według projektu tego dopuszczalne ma być na terenie b. zaborów rosyjskiego i austriackiego stosowanie domieszek do złota, niklu i palladu.

Najwyższy szczyt

osięga firma **Szmechel i Rosner, Grudziądz**, Wybickiego 2,4 niskimi cenami. Towary we wszystkich oddziałach bez litości zniżone.

1176

Radzimy się spieszyć!!!!

Giełda pieniężna.

Warszawa, dnia 8. 8.

10-ta godzina przedpołudniem.

Dolary Stanów Zjedn.	6,16 stp.
Florety holenderskie	196,60
Franki belgijskie	28,85
Franki francuskie	28,57
Franki szwajcarskie	97,00
Funty angielskie	23,00
Korony austriackie	7,26
Korony czeskie	15,12
Liry włoskie	22,71
Korony norwesk.	69,65
Korony duńskie	82,70
Korony szwedzkie	136,50
Dolary kanadyjskie	4,90

Gdańsk, dnia 8. 8.

Dolar	5,65
Złoty polski	107,00
Przebieg na Warszawę	106,05

Drukarnia Pomorska Tow. Akc. Grudziądz.

Redaktor odpowiedzialny: Konstanty Dąbkowski.

Sądowa licytacja

w sobotę, dnia 9 sierpnia o godz. 10 przed południem sprzedawać będę — na podwórzu Ogrodowej nr. 5 w drodze przymusowej licytacji najwięcej dającymu:

10 stołów, różne szafy, biurka, krzesła, kanapy, całkowite urządzenie nowe, różne futra, płaszcze, obuwie, motocykl i inne przedmioty.

Licytacja odbędzie się napewno.

Klamann, kom. sądowy.

Wróciłem

Dr Górski

choroby wewnętrzne i płucne [1138]
Grobłowa 22/24.

Wapno i cement

pierwszej jakości
— poleca tanio —

11244

Fabryka Tektur Dachowych

W. Kutowski i S-ka

Grudziądz, Ogrodowa 23.

Niezrównana domieszka do kawy

GLEBA

z podkwa.

Kto raz spróbuje, innej używać nie będzie.

Przemysł czysto polski.

Sp. Ziemiańska Producentów Cykorji

we WŁOCŁAWKU.

[860]

10